

19.10.45, יום ו'.

בעשר הבענו לפרנקפורט. בצהרים עומד להגיע הנה
הקופס ריפקינד, ליעץ אייזנהויזר בעניני יהודים. יחנו לי
מכונות לנסוע בסביבה ולקחת אותי עד ווינה וחזרה. בשובי
אלך לברגן-בלזן אם יתקבל הרשיון האנגלי.

ב-5 נמשתי עם סמיט, ראש המטה של אייזנהויזר.
הבטיח עזרתו לאחר שאשוב מהבקור ואציע הצעות.

ב-6 ישיבה עם חוועד היהודי (כולם ציונים). הועד
יצר קבוצ כלדיגנהיים - 200 איש למלאכות: מסגרים, חשמלאים,
עובדי אוטו, מלחימים, נפחים, נגרים, בס"ח 14 מקצועות.
הצבא הספיק (ע"י הגרמנים) המכונות. עומדים לקבל פרב של 54
מורגן עם פרוח וחרנגולות, ילכו לשם 70 איש. יגאל וויינשטיין
(פ"ת) מהח"יל מנהל פעולה חרבותית. יש מתפרה של 35 (הדרכה
צבאית). רוצים לתקם מרכז ציוני (יש רק מרכז בורני), כשרד
אר"י, מכונות כתיבה יהודיות, ספרים, מדריכים מהארץ, קשר כספים
(אין דואר מהאזור האמריקני) - בין 1500 היהודים במחוז זה יש
כמה חלוצים, יש כחמש מאות ציונים. יש עומקים בשוק השחור.
לדברי החברים פחות מבמקום אחר, שוטרים גרמנים אוסרים.
עומדים לשלוח 33 ילדים בשבוע הבא לאנגליה.

(מיכאל פינגר, חבר השה"צ, התחייב על איחוד בארץ גם
אם חבריו יתנגדו).